

τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ὁμοφώνως εἶπον οὗτοι: «Ἀποθάνωμεν ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν!» (Ἰδε Φραντζῆ βιβλ. Γ' Κεφ. ΣΤ').

(δ) Ἐχομεν πρωτότυπον ἀποδεικτικὸν τῆς Ἡλίδος, φέρων τοιαύτην τὴν σφραγίδα καὶ συνταγμένον κατὰ τὴν τότε βαθμολογίαν τῶν γραμμάτων καὶ τῶν πολιτικῶν γνώσεων, ὡς ἀκολούθως.

«Σφραγὶς ἐλευθερίας.

« . . . Ὁ φιλογενής . . . ἀπὸ πατριωτισμὸν μόνον κινούμενος, ἤλθεν εἰς βοήθειαν τῆς Ἐλευθερίας . . . καὶ μᾶς ἐπρόσφερε τὰ δῶρα τῆς φιλελευθερίας του, καὶ ἐδέχθημεν αὐτὸν μετὰ τῆς συνοδείας του εἰς τὰς προσφερομένας δουλεύσεις του· καὶ οὕτως εἰς ἐνδοξίαν ἐδόθη παρ' ἡμῶν τὸ παρὸν, ἔχον τὸ κύρος ἐν παντὶ καιρῷ.

«1821 Μαΐου 25 Κούκουρα τῆς Γαστιούνης,

«Ἔτος πρῶτον ἀπὸ τῆς 25 Μαρτίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ».

ΣΑΛΙΣ 24.

(α) Κρίνομεν ἀναγκαῖον, ὅπως δώσωμεν ἐνταῦθα περιληψίην τινα περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς ἐπιβροῆς τῆς μαυρομιχαλικῆς οἰκογενείας ἐπὶ τῆς Λακωνίας.

Κατὰ τὸ Τέναρρον ἀκρωτήριον κεῖται χωρίον, ὀνομαζόμενον Ἄλικα. Παρ' αὐτῷ ἐλλιμενίσθη ποτὰ πλοῖον, μεταφέρον οἰκογενείας τινὰς ἐκ τῆς Ἀδριανουπόλεως εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐκ τούτων ἔμειναν δύο ἐν τῷ Ἄλικῳ, ἀφ' ὧν κατὰγεταὶ ἡ γενεὰ τῶν Μαυρομιχαλῶν ἐκ τῆς μιᾶς, καὶ ἡ τῶν Γρηγοριάνων, ἡ τοῦ Ζαντάκη, ἐκ τῆς ἄλλης. Ἡ δ' αὔξεισις καὶ ἡ ὑπεροχὴ τῆς τῶν Μαυρομιχαλῶν ἐγένετο οὕτω.

Μετὰ συνεχεῖς ἰμφολίους πολέμους ἐν τῷ Ἄλικῳ, διωχθεὶς ὁ τότε Μαυρομιχαλῆς παρὰ τῶν ἰσχυρωτέρων, μετόπισεν ἐν τῇ Ζίμοσῳ, καὶ κοινότερον Τσίμοσῳ, τῇ ἀρχαίᾳ Χιμαύῳ, κειμένη πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου Ἐκαὶ ἐγέννησεν υἱόν. Ἄντικρὺ τῆς Ζίμοσας ὑπῆρχε φρούριον μικρὸν, οὗ σώζονται ἔτι τὰ τεῖχη. Ἐν αὐτῷ κατέκρου ἔκκενοι φρουροὶ, καὶ ὁ υἱὸς ἠλικιωθεὶς μετήρχετο τὸν κρεωπώλην. Νυμφευθεὶς δὲ ἐγέννησε τέσσαρας υἱοὺς Γεώργιον, Πιέβρον, Ἰωάννην καὶ Κωνσταντῖνον, καὶ ἀπὸ τούτων αὐξήθεισα ἡ γενεὰ τῶν Μαυρομιχαλῶν διεκλαδώθη καὶ εἰς Γιαννάτους καὶ εἰς Πιέβρους, ἢ Πιεβράκους, καὶ εἰς Βοιδίδας. Εἶλον δὲ τὴν γραμμὴν ὁ μὲν Πέτρος Μαυρομιχαλῆς ἀπὸ τοῦ πρωτοτόκου Γεωργίου, ὃν ἔσχε πάππον· οἱ δὲ Πιεβράκοι ἀπὸ τοῦ δευτεροτόκου Πιέβρου· οἱ δὲ Γιαννάται ἀπὸ τοῦ τριτοτόκου Ἰωάννου· καὶ οἱ Βοιδίται ἀπὸ τοῦ ὑστερογενήτου Κωνσταντίνου.

Τὸν λιμένα τῆς Ζίμοσας ἀκυρίευσεν καὶ ἐνέμοντο κατ' ἀρχὰς οἱ λεγόμενοι Ζαλακτιάνοι, ὡς ἡ ἰσχυρωτέρα τῶν τῆς Ζίμοσας οἰκογένεια· πολυπλασιασθεῖσα δὲ ὡς ἡ τετρακτύς τῶν Μαυρομιχαλῶν κατέβαλε ταύτην, καὶ ἐγένετο κυρία αὐτοῦ, οὗ καὶ τέσσαρας πρῶτη ἀνήγειρεν οἰκίας λόγῳ διακατοχῆς, καὶ πρῶτη κατέκτισε τὸ λεγόμενον ἤδη Λιμένι. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ἐκείνης μέχρι τοῦ 1816 ἐκαρπούτο αὕτη τὰ τελωνιακὰ καὶ τὰ ἄλλα δικαιώματα τοῦ λιμένος, ἐπὶ τέσσαρας καὶ ἴσας μερίζουσα πάντοτε ταῦτα μερίδας. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὡσαύτως ἐκείνης οἱ Μαυρομιχαλαὶ ἐκτίσαντο καὶ ἔνομα καὶ ὑπόληψιν γενικὴν, πρῶτον, διότι ἐγνωρίζοντο καὶ σχετιζόντο μεθ' ἑλων τῶν Λακωνῶν, οὓς ἡ ἀνάγκη τοῦ Λιμένος ὑπερχεῖ, ἵνα ἀπέρχονται ἐκτὸς πρὸς ἀγορὰν τροφίμων ἢ πώλησιν προϊόντων· καὶ δεύτερον, διότι πληθυνομένη ἀνέδειξε πολεμιστὰς ἀξίους καὶ ἰσχυρωτέρα κατέστη ἑλων τῶν ἄλλων διαφεροσῶν οἰκογενειῶν